

NAZA

Yuval Abraham, Rachel Szor, 2026

1837

ESTREA EN NUMAX: 09.10.2026 | V.O.S.E. | +16

“Naza” é o acrónimo eufemístico empregado polos servizos de intelixencia israelís para indicar o número de civís que se agarda que morran nun ataque aéreo. Os directores israelís Yuval Abraham e Rachel Szor, autores canda os palestinos Basel Adra e Hamdan Ballal de “No Other Land”, rodaron nas azoteas de Tel Aviv os sistemas ocultos tras a calculada e masiva matanza de civís palestinos en Gaza por parte do goberno de Israel.

«Un esclarecedor e contundente documento sobre a banalidade do mal dun goberno, o de Netanyahu, que converteu o horror en rutina»

Pepa Blanes, CADENA SER

Título orixinal: Naza
Ano: 2026
Duración: 77 minutos
Idioma orixinal: Hebreo
Dirección: Yuval Abraham, Rachel Szor
Guión: Yuval Abraham, Rachel Szor
Montaxe: Yuval Abraham, Rachel Szor
Son: Lars Ginzler, Benjamin Hörbe, Rob Farr
Fotografía: Rachel Szor
Produtora: The Guardian, JW Films, Placeholder Films, Unseen Hands Productions (Reino Unido)
Distribuidora: Elástica Films

PREMIOS E FESTIVAIS
Venecia 2026 (Premio Especial do Xurado),
Donostia 2026 (Premio do Público a Mellor Filme Europeo)

Entrevista con Yuval Abraham e Rachel Szor: «Matan desde un racismo e unha deshumanización atroces»

Por Luis Martínez

As entrevistas para *Naza* comezaron un ano antes de presentardes *No Other Land*. Como se relacionan ambas películas? YA: O traballo previo para *Naza* foi anterior. Tras o masacre do 7 de outubro de 2023 vimos como se estendía a idea de que en Gaza non había inocentes, de que todos os palestinos merecían morrer. Pareceunos unha linguaxe xenocida e pensamos que debiamos facer algo ao respecto, aproveitar as nosas investigacións para facer unha película que explorase os sistemas que o exercito israelí utiliza para os seus ataques en Gaza. A palabra chave, por responder á pregunta, é sistema. Iso é o que conecta ás dúas producións. No *Other Land* analiza un sistema que opera destruindo vivendas para expulsar os palestinos de Cisjordania. *Naza* describe un sistema de exterminio que, ao meu xuízo, persegue o mesmo obxectivo. É un sistema que acabou coa vida de 73.000 persoas.

Canto do escoitado é novo para a sociedade israelí? Quero dicir, é consciente a poboación do que conta a película? YA: Ata certo punto, todo o mundo en Israel é consciente, non hai escusa posible. Segundo as enquisas máis do 60 ou 70% dos israelís están de acordo coa afirmación de que non hai civís inocentes en Gaza.

Antes mencionaban que é a elite de Israel quen decide a quen matar... RS: Si, e ademais é interesante analizar con que espectro político se identifican. Quen se incorpora aos servizos de intelixencia adoitan ser israelís que se consideran de centroequerda, liberais e contrarios a Netanyahu. É dicir, as persoas que perpetrar algunhas das matanzas e crimes máis atroces non son necesariamente o tipo de israelís que sosteñen que todos os palestinos deben morrer. Para min, isto expón interrogantes inquietantes sobre o acto de matar, xa que a miúdo imaxinamos os asasinatos como persoas que actúan impulsadas por algún tipo de odio visceral. E non é así. Aquí temos un tipo de asasinato diferente que nace dun racismo e unha deshumanización atroces. É un asasinato que ocorre nunha sala con aire acondicionado, a distancia, onde podes lanzar un ataque e seguir coas túas cousas. Como se escoita dicir a alguén: «Terminamos o ataque e logo comemos unha hamburguesa?»

Imaxino que ese modelo de conduta podería ser extensivo a todo Occidente. YA: Si, é a forma como Occidente adoita matar. Vímolos ao longo do século XX e en toda a historia do colonialismo. Foi bastante común ver a xente cometer crimes terribles, pero aferrándose a unha de superioridade moral.

No *Other Land* demostrou que unha película pode cambiar cousas. Cren que *Naza* pode lograr algo parecido? YA: O máis importante para nós é que *No Other Land* colocou a comunidade de Masafer Yata no mapa. Agora hai máis activistas alí e Basel Adra e Hamden Bailal [os dous directores palestinos] sentiron que se lles daba poder. Pero esta mesma semana foron demolidas dúas casas alí. Resulta moi duro ver como a situación non fai máis que empeorar.

Temen represalias pola película? RS: Israel ten un goberno de extrema dereita. Nunca se sabe. Pero sentimos que non fixemos nada malo. Fixemos o que consideramos a nosa responsabilidade como xornalistas, como seres humanos e como cineastas.